

ת"פ 43406/02 - מדינת ישראל נגד ראייד אבו מטיר

בית משפט השלום בננתניה

ת"פ 43406-02-11 מדינת ישראל נ' אבו מטיר

תו"ב 24735-10-11 ועדת מקומית לתקנון טيبة ואח' נ' אבו חג'אג'

ת"פ 43414-02-11 מדינת ישראל נ' אבו מטיר ת"פ 11-02-00-43400

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת אתי כר'יף

נאשימה

מדינת ישראל

נגד

ראייד אבו מטיר

נאשימים

החלטה

רקע

החלטה משלימה להחלטה מיום 4.3.18 שאז נדחתה בקשה מיום 23.1.18 להורות על ביטול עיכוב ביצועם של צוים שיפוטיים לפי סעיף 207 לחוק התקנון והבנייה, עד לבחינות תהליכי הכרזת המתחם נשוא הבקשה בשכונת הבדואים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות

בטייבה כמתחם מועדף לדיוור.

המדובר בבתי מגורים אשר נבנו ללא היתר, בשטח חקלאי, בשכונה הצפון מערבית בטיביה, הידועה בכינויו "שכונת הבדואים" (להלן: "המתחם") כאשר כל אחד מהמשבבים בתיקים שאוחדו (ת.פ 11-43414-02-11, 11-43406-02-11, 11-43400-02-11, 11-24735-10-11, ת.זב 24735-10-11), הורשו בהתאם להודאותם בעbirot שיויחסו להם, ובגזר דיןו של כל משיב, ניתן בין היתר צו הריסה דחווי.

השתלשות העניינים רבת השנים מאז גזרי הדיון, במסגרתם עוכבו ההליכים לביצוע הצווים לא אחת, במספר ערכאות שונות, פעמים בהסכמה המבקשת, פורטה בהרבה בהחלטתי מיום 4.3.18 ועל כך לא מצאתי לחזור (להלן: "ההחלטה").

יאמר בتمצת כי ההחלטה התבססה על התרשומי כי בתנאים שהוצעו על ידי המשבבים לצד התנהלות המבקשת והסכמה לעיכוב ביצוע הצווים ביום 17.8.30, היה כדי להעיד ولو על ספק בדבר קיומה של התפתחות חיובית בתחום לגליזציה לקיום פתרון המתחם בסיווג כל הגורמים לרבות מטעם המבקשת. עוד נקבע בהחלטה, כי גם שככל (ובהקלה) דין בקשה לעיכוב ביצוע צו הריסה שיפוטי להידחות, והדבר יעשה רק במקרים חריגים ווצאי דופן כאשר היתר מצוי בהישג יד (רע"פ 17/6742 מוחמד עלאי נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה עירון), הרו שבשים לב לעיתוי הישיבה האחרון שהוצע בפני הסכמה המבקשת כאמור לעיכוב ביצוע והצהרת ראש עיריית ט"ביה יש מקום, מבלי לקבוע מסמירות "...כדי לדחות לעת זו את הבקשה.... הגם שאין ספק מסוימים ישיבה זו כי התכנית, לעת זו, לא מקודמת במסלול ותמ"ל. ניתן להבחין, ولو בדוחך, כי טרם נסquam הגולן והחלטה סופית טרם נתקבלה".

בסיום ההחלטה הוריתי על העברת חוות דעת הגורמים המקצועים מטעם המבקשת, לרבות מטעם הוותם"ל והמחלקה לאכיפת דיני המקראין בדבר הצפי לאישור התכנית אם בכלל, תוך 14 ימים. הייתה שהמבקשת העבירה לעיוני מסמכים שעוניים ניסיונות כושלים לפתרון המצב התכנוני במתחם עובר להחלטה, הבקשה נדחתה פעם נוספת ביום 18.5.21 עד לקבלת חוות דעת עדכנית.

המספר האחרון שהועבר לתיק בית המשפט בהמשך להחלטה זו, היה מתאריך 18.7.15. המספר חתום על ידי הגבי דיקלה פרטיקו, מנהלת אגף בכיר ומתקנת הוותם"ל ולפיו בהתאם לעמדת הגורמים המקצועיים "אין מקום לקדם הליך להרכצת מתחם מועדף לדיוור במתחם הבדואים בטיביה, לפיכך אין צפי נראה לעין להתקדמות הליכי תכנון המתחם".

ב"כ המשבבים מתנגד לבקשת ווותר להוtier את עיכוב ביצוע הצווים על כנו. לטענתו המבקשת שבה ומתעלמת פעם נוספת מהחלטות בית המשפט ואין במסמך שצורך רק ביום 18.7.18 כדי להביע על דחיפות בעניין המבקש, ובנוסף אין

לראות בו משום חווות דעת גורמים מקטועים ומוסמכים, אם כי עמדה כולנית נטולת הנמקה מנין המסקנה כי אין לקדם הליך הכרזה לפי חוק הותם"ל, הכרזה המסורתה בידי הממשלה או ועדת השרים לענייני דיור בדומה לאמור לגבי 7151/16 המועצה המקומית מעלה עירון נ' מטה הדיור הלאומי. בנוסף כי עיריית ט'יביה אינה מכותבת במסמך זה ולא הייתה מודעת לאמור בו בגין לסייע לסייע ליישום היישוב מיום 27.12.17. כן מבוקש, כי ככל שבית המשפט יעתר לבקשתה לקבוע מועד לדין תוך התחשבות בפגרת בית המשפט.

דין והכרעה

לאחר שעניינו במסמך מיום 15.7.18, בטعنות הצדדים ובשלל המסמכים המצויים בתיקי בית המשפט, נחה דעתן כי אין עוד מקום להמשיך ולהנ暢 את עבירות הבניה, בהיעדר תשתיית ראייתית לכך כי קיים לעת הזו, חרב השהות הארוכה שניתנה, אופק תכנוני נראה לעין לפיו המתחם יוכץ כמתחם מועדף לדין. לפיכך, הריני נעתרת לבקשתו ומורה על ביטול עיקוב ביצוע הכוונים בכלל התקאים שכוכתרת (ת.פ. 11-02-11, 43414-02-11, 43406-02-11, 43425-02-11, 11-02-11, 43400-02-11, ת.ב. 11-10-11, 24735-10-11) מהኒומוקים שיפורטו להלן).

נקודות המוצא היא כי כל אחד מהמשיבים הודה והורשע בבניית בתים מגוריים בשטח חקלאי ללא היתר, ובגזר דין של כל משיב, ניתן בין היתר צו הרישה דחווי שטרם בוצע.

המסמך מיום 15.7.18 מהווה נזכר נוספת בחוליות מסמכים וסיכון ישיבות לאורך השנים (ראה למשל התרשומת נשוא ההחלטה מיום 21.5.18 בדבר מסמכים עבור החלטה, סיכון ישיבה מיום 15.2.18, החלטת כב' הש' כפיר בנדון מיום 8.8.17 בדבר עמדת מתכנתת הותם"ל מיום 16.10.2016) ויש בו לטעמי כדי להוות מסמך נהיר החתום על ידי גורם מסומן, ממנו עולה בבירור כי הליך ההכשרה הסתומים מבלי שקרם עור וגידים. גם אם מדובר במסמך קצר ודיל בפרטים מסקנתו משתמשת כאמור בטיעוני המבקשה החתום במסמך שנוסף, לפחות לצד הניסיונות המוערכים לקידום התכנית, לא חל כל שינוי דרמטי המשנה את הממציאות התכנונית במתחם.ברי כי הדרישה המחייבת של היתר בהישג יד, אינה מתקיימת אף היא.

בניגוד לזאת, וחרב השהות הארוכה שהיתה בידי המשיבים לפחות מאז ההחלטה האחורונה, לא צורפה ولو בدل ראייה לרבות תצהיר איש מקצוע לכך שתכנית הותם"ל קורמת עור וגידים וכי קיים אופק תכנוני מתקדם קרוב וברור הנמצא בהישג יד. יצא מתווך נקודת הנחה כי ככל והו בידיהם ראיות כאמור, טיעוניהם לא היו מtabססים אך על התנהלותה של המבקשה. יזכיר כי הגעם שאין מדובר בבקשתו למתן ארכה מטעם המשיבים, דומה הדבר לחובה להראות כי היתר הבניה מצוים "בהישג-יד" שלא לומר "בהישג יד מיד" הינה של המשיבים ולא ניתן להתעלם בהקשר זה מהכלל כי בעדר אופק תכנוני ברור שעשו להכשיר את המבנים גבור האינטראס הציבורי המחייב ביצוע צווי הרישה ללא דיחוי נוסף (רע"פ 8220/15 **רישק כפאה נ' מדינת ישראל** (27.12.15), רע"פ 9364/08 **gan הזית נ' הוועדה המקומית**) או מהקביעה כי מצב שבו ניתן ארכה, פעם אחר פעם, הופכת את הצו השיפוטי לפלسطר ושולחת מסר לעברינו החוק והבניה כי שלטון החוק הוא הפקר (עפ"א 17-02-18125 כהן נ' הוועדה המחויזת לתכנון ובניה אשדוד).

המשיבים כמו גם העירייה ידעו היטב המבקשה לאחר הרשעתם בדיון ואף עבר להחלטה האחורונה. המשיבים כמו גם העירייה ידעו כי הבניה מושая הבקשה נעשתה ללא היתר, וכי עיקוב ביצוע הכוונים סיג בזמן רק על מנת שניתין יהיה לעקבות אחר התפתחות התכנונית ותו לא. הסכמת המבקשה בשעתו (30.8.2013. בפני כב' השופט ברגנר) לא תוכל לעמוד לה לרועץ עוד, כך גם לא תינתן זכות ועדפת למי שבנייה ביזדיין בניה לא חוקית במרקען וכעת טוען כי נפגעו זכויותיו לקבל את עמדת המבקשה מראש.

אשר לבקש החלופית לקיים דין במעמד הצדדים הרוי שחוובה כזו על פי החוק והתקנות אין. אוסף ואצין כי לא ראוי לקיים דין נוסף, בהליך מורכב אשר מוצאה בכתב וגם בעלפה. המבקשים קיבלו את יומם בבית המשפט, בכל הערכאות, לרבות עדותם הממושכת של ראש העיר טيبة בפנים בלבד השופט אליו ברנד ביום 7.8.16, כך שאין לטעמי כל תרומה משמעותית בקיים דין לצורך מתן ההחלטה, למעט עיכוב נוסף בהליך ביצוע הוצאות וסיכולם (reau"פ 9364/08 **גן הדית ארועים נ' הוועדה המקומית**).

סוף דבר - הריני נערת לבקשת ומורה על ביטול עיכוב ביצוע הוצאות.

לזכרכי התארגנות - מבניין הימים לביצוע הוצאות יחול מיום 6.9.18.

בנסיבות - אין צו להוצאות.

המצירות תסורך החלטה זו בכל התקיים שכוכתרת ותשלח לב"כ הצדדים.

זכות ערעור

ניתנה היום, כ"ז אב תשע"ח, 08 אוגוסט 2018, בהעדך
הצדדים.